

نفر به نفر

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیتو حیفی بچه جان!
تو حیفی!

به نوشتن خوب‌ها و بد‌های تیم ملی اعتقادی ندارم. بر این باور نیستم که این پنج تا جزو خوب‌ها بودند و آن ۱۰ تا جزو بد‌ها و در نتیجه سوژه امروز پرونده فنی ایران ورزشی یک مقدار برایم نوشتنی است.

اما می‌توانم در مورد جام جهانی این حرف‌ها را بزنم.

به نظر، در جام جهانی مهدی طارمی ترکانند. دو گل زد. آن هم در یک بازی! کم است؟ اولین دبل آسیایی در یک بازی در جام جهانی را رقم زد که خودش یک رکورد است. طارمی در این سه بازی تحسین شده‌ترین بازیکن ایران بود. او به احتمال فراوان جزو اولین ترانسفرهای بعد از پایان جام خواهد بود و در یک انتقال زمستانی به تیمی بزرگ ملحق می‌شود.

غیر از طارمی دیگر چه کسی چشم‌مرا گرفت؟ احمد نوراللهی! این بازیکن بسیار باکلاس و بسیار درجه یک، در خط میانی درخشید. نوراللهی را سال‌هاست دنبال می‌کنم و هیچ وقت اندازه امروز به کلاس بازی و شخصیتش در زمین احترام نگذاشته بودم. او هم این لیاقت را دارد تا بعد از جام جهانی یک ترانسفر خوب را تجربه کند. امیدوارم به جایی کمتر از پرتغال و بلژیک و یونان و اینها راضی نشود. توجایت خلیج فارس نیست! فقط یادمان باشد طبق آمار رسمی او یکی از برترین هافبک‌های جام در گرفتن توپ از حریف بوده.

دیگر که؟ سامان قدوس! یک نیمه بازی کرد و در همین یک نیمه کلاس بازی خود را به نمایش گذاشت. تصور اینکه او در این جام مقابل انگلیس و ولز بازی نکرد آزار می‌دهد!

دیگر که؟ علی قلی‌زاده. این بچه جایش بلژیک نیست. کاش با این تکنیک و تسلط و درخشش، کی‌روش با پس گردنی وادارش کند از بلژیک خراب شده بیرون بیاید. بچه تو حیفی! بقیه هم دشمنانم گرم...

نوراللهی کلاس فوتبال خود را به رخ کشید

(که بین دفاع و خط میانی سرگردان بود) در کنار نوراللهی در بازی اول تیم ملی اوج بدسلیقگی سرمربی تیم ملی بود که با شکست فاجعه‌بار مقابل انگلیس به پایان رسید. در بازی بعد اما زوج نوراللهی و عزت‌اللهی بهترین عملکرد را به نمایش گذاشتند و در بازی سوم نیز همین زوج عملکرد خوبی داشتند تا اینکه میلاد محمدی مصدوم شد و کی‌روش دوباره تصمیم به آوردن علی کریمی گرفت و ترکیب عجیب دیگری را رو کرد! نوراللهی بازیکن شایسته ایران در این جام بود که عملکردش کمتر به چشم آمد اما کلاس بالای فوتبال خود را به رخ کشید.

در آن دیده نمی‌شد و نتیجه هم همان چیزی شد که از چنین ترکیب‌های عجیبی انتظار می‌رفت. بازیکنی مثل احمد نوراللهی اما خود را به تیم کی‌روش تحمیل کرد و اتفاقاً یکی از بهترین آمارها در بین بازیکنان همه تیم‌ها را در زمینه بازپس‌گیری توپ ثبت کرد. نوراللهی که یکی از بازیکنان ثابت تیم ملی در رقابت‌های انتخابی جام جهانی و در زمان درآگان اسکوپچیک بود، در این جام نیز وظایف خود را بخوبی انجام داد و البته قابلیت‌های تهاجمی بالایی که دارد در سایه تاکتیک‌های تماماً تدافعی کارلوس کی‌روش باقی ماند و به کار تیم نیامد. قرار دادن علی کریمی و روزبه چشمنی

البته نمی‌توان عنوان ستاره را به بازیکنی اختصاص داد چرا که در هر شکست و ناکامی همه اعضای یک تیم مقصر هستند اما در بین بازیکنانی که عملکرد بهتری داشتند می‌توان به احمد نوراللهی اشاره کرد. احمد یکی از بازیکنانی بود که جزو شاگردان سابق کارلوس کی‌روش نبود و این مربی به او اعتماد کرد که این خود اتفاق خیلی عجیبی با توجه به روحیات کی‌روش بود!

مربی پرتغالی و کادرش با همفکری یکدیگر ترکیب‌هایی را در جام جهانی به کار گرفتند که هیچ منطقی جز وفاداری و اطمینان کی‌روش به بازیکنان سابقش

فرخ حسینی

روزنامه‌نگار ورزشی

حذف تیم ملی ایران از جام جهانی ۲۰۲۲ به شکلی که رقم خورد، اتفاقی تلخ برای فوتبال ایران بود. تصور اینکه مقابل آمریکا فقط به یک تساوی نیاز داشتیم، و از کسب آن عاجز ماندیم، تلخی این ماجرا را بیشتر می‌کند. با وجود حذف تیم ملی، عملکرد بعضی بازیکنان تیم اما قابل توجه بود. برای تیم بازنده و حذف شده

دو نیمه جام

ستاره‌هایی که سوسوزدند

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار

جام جهانی ۲۰۲۲ برای فوتبال ایران یک جام تلخ بود. تورنمنتی که در آن آرزوهای بسیاری داشتیم اما رؤیاهای مان پوچ شدند و به جایی نرسیدند. جامی که برای درخشش و خلق شگفتی در آن نقشه‌های فراوانی کشیده بودیم اما هیچکدام از نقشه‌ها به هدف منتج نشد. فوتبال ایران در جام ۲۰۲۲ بیشتر از آنکه چشم‌ها را خیره کند، همه را ناامید کرد و سهم ما بیشتر از شادی و لیخند، گریه و غم بود. تیمی که با یک چمدان آرزو به قطر رفت اما چمدان آرزوها را خیلی زود بست و دست خالی بازگشت. در این جام اتفاقات تلخ بسیار بودند؛ از شکست شرم‌آور برابر انگلیس که یک آبروریزی مطلق بود و ما را مضحکه خاص و عام کرد تا باخت تلخ برابر آمریکا در لبه تاریخ‌سازی و صعود به مرحله بعدی. تنها نقطه روشن ایران در قطر بازی با ولز بود که در یک درام تمام عیار حریف را زمینگیر کردیم تا بهترین برد ادوار تاریخ جام جهانی ایران ثبت شود. بردی که همه تلخی‌های کابوس روز نخست را شست و از آذغان پاک کرد تا از قعر جهنم به دروازه‌های بهشت برسیم و

درجه ۲ و ۳ اروپا بازی می‌کنند که توجه رسانه‌های به آن کمتر است و بنابراین کمتر در تلآلو همیشگی را نداشتند و سو سو می‌زدند. نمایش نومیدکننده بخش قابل توجهی از ستاره‌های ایران یکی از عوامل ناکامی ایران در قطر بود. ستاره‌هایی که هرگز در حد و اندازه‌های نام خود ظاهر نشدند و جملگی نمایش زیر متوسط داشتند تا کاخ آرزوهای ما ویران شود. در این نمایش ضعیف بسیاری از عوامل دخیل بودند؛ از ناآمادگی بازیکنان گرفته تا مصدومیت، فشارهای روحی و روانی و صدالبته پلن و برنامه‌های اشتباه کادر فنی. اتفاقاتی که در تیم ملی رخ داد تا اغلب نفرات تیم در حد و اندازه‌های خود ظاهر نشوند و یک جام بد و تلخ را تجربه کنند؛ آنچه یکی از دلایل اصلی سقوط ایران بود. ستاره‌هایی که بخش قابل توجهی از آنها در لیگ‌های اروپایی بازی می‌کنند و در یک چرخه حرفه‌ای قرار دارند اما برخلاف انتظار پایین‌تر از حد انتظار ظاهر شدند. کنایه‌آمیز اینکه روی درخشش این ستاره‌ها حساب زیادی باز کرده بودیم اما این جام ثابت کرد که لژیونر بودن و بازی در یک لیگ حرفه‌ای و اروپایی الزام‌آمدگی و کیفیت را به همراه نخواهد داشت.

لژیونرهایی که تقریباً همه آنها در لیگ‌های اروپای مان دوباره زنده شود. در این جام بد، بدیهی بود که ستاره‌های ایران تلآلو همیشگی را نداشتند و سو سو می‌زدند. نمایش نومیدکننده بخش قابل توجهی از ستاره‌های ایران یکی از عوامل ناکامی ایران در قطر بود. ستاره‌هایی که هرگز در حد و اندازه‌های نام خود ظاهر نشدند و جملگی نمایش زیر متوسط داشتند تا کاخ آرزوهای ما ویران شود. در این نمایش ضعیف بسیاری از عوامل دخیل بودند؛ از ناآمادگی بازیکنان گرفته تا مصدومیت، فشارهای روحی و روانی و صدالبته پلن و برنامه‌های اشتباه کادر فنی. اتفاقاتی که در تیم ملی رخ داد تا اغلب نفرات تیم در حد و اندازه‌های خود ظاهر نشوند و یک جام بد و تلخ را تجربه کنند؛ آنچه یکی از دلایل اصلی سقوط ایران بود. ستاره‌هایی که بخش قابل توجهی از آنها در لیگ‌های اروپایی بازی می‌کنند و در یک چرخه حرفه‌ای قرار دارند اما برخلاف انتظار پایین‌تر از حد انتظار ظاهر شدند. کنایه‌آمیز اینکه روی درخشش این ستاره‌ها حساب زیادی باز کرده بودیم اما این جام ثابت کرد که لژیونر بودن و بازی در یک لیگ حرفه‌ای و اروپایی الزام‌آمدگی و کیفیت را به همراه نخواهد داشت.

لژیونرهایی که تقریباً همه آنها در لیگ‌های اروپای مان دوباره زنده شود. در این جام بد، بدیهی بود که ستاره‌های ایران تلآلو همیشگی را نداشتند و سو سو می‌زدند. نمایش نومیدکننده بخش قابل توجهی از ستاره‌های ایران یکی از عوامل ناکامی ایران در قطر بود. ستاره‌هایی که هرگز در حد و اندازه‌های نام خود ظاهر نشدند و جملگی نمایش زیر متوسط داشتند تا کاخ آرزوهای ما ویران شود. در این نمایش ضعیف بسیاری از عوامل دخیل بودند؛ از ناآمادگی بازیکنان گرفته تا مصدومیت، فشارهای روحی و روانی و صدالبته پلن و برنامه‌های اشتباه کادر فنی. اتفاقاتی که در تیم ملی رخ داد تا اغلب نفرات تیم در حد و اندازه‌های خود ظاهر نشوند و یک جام بد و تلخ را تجربه کنند؛ آنچه یکی از دلایل اصلی سقوط ایران بود. ستاره‌هایی که بخش قابل توجهی از آنها در لیگ‌های اروپایی بازی می‌کنند و در یک چرخه حرفه‌ای قرار دارند اما برخلاف انتظار پایین‌تر از حد انتظار ظاهر شدند. کنایه‌آمیز اینکه روی درخشش این ستاره‌ها حساب زیادی باز کرده بودیم اما این جام ثابت کرد که لژیونر بودن و بازی در یک لیگ حرفه‌ای و اروپایی الزام‌آمدگی و کیفیت را به همراه نخواهد داشت.

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار ورزشی

سرگیجه در دروازه!

دروازه‌بانی تیم ملی ایران یکی از پرفرت و آمدترین پست‌های جام جهانی ۲۰۲۲ قطر بود. مصدومیت علیرضا بیرانوند در بازی اول مقابل انگلیس باعث شد کارلوس کی‌روش به اجبار سیدحسین حسینی را جایگزین بیرانوند درون دروازه کند. بازی اول شروع خوبی برای سیدحسین استقلال‌ها نبود و ۶ بار توپ را از درون دروازه خود به وسط زمین برگرداند. پس از کابوس بازی با انگلیس در بازی دوم و مخالفت فیفا بار دیگر کی‌روش به حسینی اعتماد کرد که این بار سیدحسین روی مرد پرتغالی را سفید کرد و عملکرد بی‌نظیری از خودش به جای گذاشت. بازی مقابل ولز که با برد ۲-۰ صفر تیم ملی ایران همراه بود اعتماد به نفس بالایی به حسینی داد و انتظار می‌رفت که در بازی سوم و حساس مقابل آمریکا نیز او به عنوان شماره یک تیم استفاده کند. اما در این بازی علیرضا بیرانوند پس از مصدومیت شدید از ناحیه بینی در دروازه تیم ملی قرار گرفت که آن بازی با باخت و حذف تیم از جام جهانی همراه بود. نکته ویژه و امیدوارکننده برای آینده تیم ملی این است که ایران دو دروازه‌بان روی فرم و آماده دارد و می‌تواند برای مسابقات پیش رو که مهم‌ترین آن جام ملت‌های آسیاست روی هر دو بازیکن حساب ویژه‌ای کند.

سردار آزمون

1

دوبار به تیر دروازه زد. اگر کمی خوش‌شانس‌تر بود، او هم دو گل به نامش ثبت می‌شد اما سردار آزمون یک بار پشت تیر انگلیس ماند و یک بار پشت تیر ولز! در بقیه جام هم بدشانسی سردار ادامه داشت و او نتوانست به رؤیاهایش هاشور واقعیت بزند. مصدومیت، جوشی و خستگی، اشتباه مربی یا هر دلیل دیگری را دوست دارید، برای بدشانسی‌اش بیان کنید. سردار در جام جهانی سردار نبود. ستاره‌ای که در یک شرایط طبیعی و نرمال می‌توانست ستاره ما باشد. حیف!

علی کریمی

2

آماده نبود و نبودش آنقدر که باید اثر نگذاشت. علی کریمی اصلاً معلوم نشد چرا به تیم ملی دعوت شده و چرا باید بیاید و در ترکیب اصلی بازی با انگلیس قرار بگیرد. جزو بد‌های تیم ملی بود. هافبکی که اساساً قربانی شرایط تیم ملی و البته ناآمادگی خود شد.

مرتضی پورعلی‌گنجی

3

شاید خودش هم فکر نمی‌کرد در جام جهانی این‌طوری فیکس بازی کند. او مدت‌ها مصدوم بود و در نیم‌فصل اول هم در پرسپولیس نمایش درخشانی نداشت. روی اسم و سابقه‌اش به تیم ملی دعوت شد نه نمایش نیم‌فصل اولش و طبیعتاً در قطر هم درخششی نداشت. یاد پورعلی گنجی بخیر! ۲۰۱۸

ندرخشیده‌ها!

سینا قوتو

روزنامه‌نگار ورزشی

در جام جهانی همه تلاش کردند و دستشان درد نکند. اما ستاره‌های ایران نتوانستند در این مسابقات آن‌طور که باید بدرخشند. ستاره‌هایی که در یک شرایط نرمال و طبیعی می‌توانستند در جام چشم‌ها را خیره کنند اما در یک جام بد، آنها هم چندان به چشم نیامدند.